

Steaua București – Oțelul Galați 2-2(0-0)

S-a tras cortina peste actualul sezon de fotbal, în ceea ce ne privește pe noi oțelarii, evident, iar partida de despărțire ne-a mers drept la inimă. 2-2 pe Arena Națională, împotriva echipei care și-a adjudecat titlul sezonul acesta, stricându-le sărbătoarea gazdelor, dar făcându-ne nouă o mare bucurie, după aproape 17 ani de așteptare.

23 august 1997 – 21 mai 2014, 17 ani, fără 3 luni și 2 zile, scurși de la singurele puncte obținute împotriva marelui nostru complex în deplasare. O victorie și 24 de înfrângeri scria în palmares, titlu de campioană versus salvarea de la retrogradare pe ultima sută de metri și câte și mai câte. Un meci în care au jucat multe rezerve de ambele părți și doar o urmă de speranță în dreptul nostru. Și iată că cel mai încercat grup care a reprezentat Oțelul a reușit să ne aducă bucuria. E drept, doar pe jumătate, pentru că au lipsit 5 minute ca totul să fie perfect. Dar rămâne o mare realizare, în contextul actual.

Prima parte s-a desfășurat după un scenariu așteptat, gazdele dominând, dar cu destul de puține situații de poartă. Iancu(10') și Filip-Iânosul(17') au dat cele mai multe emoții fanilor oțelari. La poarta cealaltă, doar Sevillano a avut șansa de a înscrie, pe final de repriză(43'). Și o mare bilă neagră centralului, care nu a acordat nici măcar galben la o intrare criminală, de roșu, asupra lui Astafei.

Lucrurile păreau a merge pe făgașul dorit de toți cei prezenți, mai puțin de oțelari, brigada de arbitri și cuplul de comentatori arătând în numeroase situații că sunt făcuți „din aceeași lână” ca și steliștii nemascați.

Avându-i pe to(n)ți împotriva, gălățenii noștri parcă mai tare s-au ambiționat și au început mult mai bine partea secundă. Niță a blocat cu dificultate șuturile puternice trimise de Zaharia(49') și Giurgiu(51'), însă a fost învins de lovitura de cap trimisă de Milea, după un corner executat de

DUPĂ ANI ȘI ANI...

Scris de Ionuț Bădăluță
Marți, 20 Mai 2014 22:47

Băjenaru(62').

Bucuria n-a durat decât 6 minute, Keșeru egalând cu un lob peste Goicoechea, după ce plecase dintr-o poziție suspectă de offside(68').

După o perioadă mai calmă de joc, a fost rândul aniversatului Filip-oțelarul să iasă la rampă. Acesta l-a driblat pe Râpă ca pe o cârpă, a trimis pe jos în careu, iar Pîrvulescu, presat de Tudorie, a trimis imparabil în proprie poartă(83').

Din nefericire, seara perfectă a fost stricată de lipsa de concentrare în defensivă, Keșeru egalând din nou, după ce a trimis în poarta goală de la 6-7 metri(88').

Chiar dacă s-a terminat doar egal, ar fi nedrept să le luăm ceva din merite unor jucători care au depășit multe obstacole pentru a ne oferi această mică bucurie drept cadou de vacanță. Nu trebuie ignorat nici factorul financiar, egalul asigurându-ne avansarea cu o poziție, peste Universitatea Cluj, și implicit mai mulți bani (în buzunarul cui nu trebuie).

Frumos ar fi dacă am avea și patron pe măsura suporterilor și a colectivului de jucători și antrenori pe care îi avem...

Oțelul Galați: Goicoechea - Tritz, Mișelăricu, Costin, Milea (74' Marus) – Giurgiu, Băjenaru, Filip - Sevillano (61' Tudorie), Astafei, Zaharia (71' Marquinhos). Antrenor: Ewald Lienen